

У Србији овог пролећа родитељи своју децу коначно могу да обуку у „Gucci“, будући да се овај бренд појавио у продаји и код нас. Питате се ко су ти, који у овој јадној и бедној држави своје детету могу да приуште портиклу од педесет евра? Заправо, исти они којима ова јадна и бедна држава на поклон даје бесплатне уџбенике. Ако нисте знали, пројекат „Бесплатни уџбеници“ који траје већ трећу годину, и који је својевремено помпезно представљен у медијима као великодушан потез власти која коначно мисли на најмлађе, обухвата децу свих социјалних категорија, па и децу богаташа који купују у Gucci-ју.

Наравно, они који долазе на тако сјајне идеје не дају тај новац из својих џепова (који уопште нису тако јадни и бедни), већ из државне касе. А у ту касу сваки дан, на много разних начина, па и кроз ПДВ на хлеб од јуче по сниженој цени, дају исти они „јадни и бедни“ који морају да смисле где да створе паре да плате уџбенике за своје петаке или осмаке, који не добијају ништа за џабе, ма колико сиромашни били. Јер, пројекат је за сада стигао тек до трећег разреда.

Зашто и најбогатијим родитељима држава штеди новац за уџбенике док истовремено деца социјално угрожених породица у старијим разредима још плаћају исте било је само једно од питања која су прошле недеље постављена на дебати „Коме сметају бесплатни уџбеници“. Одговори надлежних на незгодна питања били су углавном гунђање увређених – па зар да нашу племенитост тако дочекате на нож? Понеки су питали и зашто град Београд планира чак и да узме кредит ако треба како би од септембра београдска деца свих (платежних) разреда добила гратис уџбенике, али ни ту одговора није било. А зашто би се и бранили – политички поени у сваком случају биће уновчени, јер текстове ситним словима у дну неке друштвене рубрике на задњим странама ионако

Стриптизета у „беби корпи“

Пише: Јована Папан
уторак, 26 април 2011 16:50

НИКО И НЕ ЧИТА.

У сваком случају, у Гисси-ју задовољно трљају руке – оно што ушпарају на бесплатним уџбеницима, родитељи милионери моћи ће да потроше на неки нови модни детаљ за свог малишана. Ко каже да у овој држави човек не може нешто да одвоји са стране и своје дете обрадује неком ситницом?

А колико данас уопште кошта имати дете, са или без бесплатних уџбеника? Око 1.000 евра

за почетак, каже прошлонедељни *Прес* у тексту „Најтежи посао у Србији: Родитељ, најскупља српска реч“. „Беби корпа“ са основним стварима за новорођенче, каже *Прес*, кошта 1.000 евра – као три просечне плате у Србији. Овај рачун вас је уплашио? И треба да се плашите, поручује са страна *Преса* уредник сајта Вебас.ком: „Млади људи у Србији имају страх од формирања породице и тај страх је оправдан.“ Дакле, плашите се, и ако немате три просечне плате, немојте ни да покушавате.

Далеко од тога да многи родитељи у Србији немају тешке главобоље како да саставе крај са крајем, али овакви текстови и изјаве вероватно Србију годишње коштају једног омањег засеока. На страну чињеница да је неопходност многих састојака „Беби корпе“ крајње дискутабилна, читава идеја да платежно стање много утиче на наталитет је врло спорна. Да је баш тако, развијене земље Западне Европе чији стандард прижељкујемо, не би се данас бавиле питањима хиџаба и шеријатског права, пошто не би ни морале да увозе становништво из земаља где „беби корпа“ не постоји ни као појам, али се деца, ето, рађају, па чак има и „вишка“. Очигледно, добар живот и висок стандард додатно поскупљују „беби корпу“, јер се треба одрећи много више могућности које живот изнад „зоне преживљавања“ (у којој смо ми) пружа.

Стриптизета у „беби корпи“

Пише: Јована Папан
уторак, 26 април 2011 16:50

~~Уторак, 26 април 2011 16:50~~